

Tôi Không Bị Gạt Nữa

Tác giả là một huynh trưởng Viết Về Nước Mỹ từ năm đầu tiên, nhận giải bán kết - thường được gọi đùa là giải á hậu 2001. Sách đã xuất bản: Chuyện Miền Thôn Dã. Từ nhiều năm qua, ông là thành viên ban tuyển chọn chung kết nhưng vẫn tiếp tục vui vẻ góp bài mới.

Những người thường dùng email, FB, nghe quảng cáo trên Radio, TV thường hay bị gạt. Tôi nhớ lại thì khoảng 30 năm trước người ta ồn ào, đi mua alovera, noni nhà, canh dưỡng sinh ... Thế rồi chỉ được 1 thời gian ngắn thì chìm lìm luôn.

Sau đó những thứ "thuốc mới" ra đời: Lá rau má, lá dứa thơm, đậu đen xanh lòng, lá cây phỉ phò (loquat), lá đu đủ...thứ nào cũng nghe nói là tiên dược, trị bá bệnh, nhất là bệnh ung thư.

Có những thứ thật mắc tiền như tổ yến, đông trùng hạ thảo, sữa ong chúa...có giá cao ngất trời, nhưng nếu tìm hiểu qua những video họ đang làm ra những thứ đó như thế nào thì vỡ mộng ngay.

Có một thời trà đình được gửi từ VN ra nước ngoài và người ta đua nhau uống, nhất là những người đang bị đau nhức, nhưng sau đó các BS mới cho biết nó tàn phá lá gan kinh khủng lắm, nên bây giờ nghe tới tên nó là ai cũng phát khiếp.

Không gì khó chịu khó thở cho bằng bị bệnh suyễn và viêm xoang mũi, thế nên nghe người ta tả lại cách chữa trị thì rất ngạc nhiên: Sao dễ vậy mà mình không biết? Đó là dùng cây giao.

Thơ ca nói "Cây quỳnh cành giao". Hoa quỳnh thì phân đông chúng ta biết rồi, còn cây giao nó ra sao? Tôi không biết rõ chữ dao hay giao mới là đúng, vì phụ nữ có người tên Quỳnh Giao, nhưng cũng có người là Quỳnh Dao. Thôi thì cứ viết là giao cho nó đẹp, chứ viết cây dao thì lại có nghĩa khác.

Cây giao chính là cây thuốc dấu. Khi bị vết thương chảy máu, bẻ 1 nhánh nó thì múi trắng như sữa chảy ra, ta lấy chấm lên vết thương, sẽ cầm máu ngay.. Dĩ nhiên chỉ là vết thương nhỏ, chứ nếu máu chảy ra thành vòi thì chẳng ăn thua gì. Cây giao có thể cao đến hai ba mét, cành to như từng chiếc đũa, không có lá.

Đây tôi xin trích cách chữa trị của 1 BS ở Bộ Y Tế VN, LÀ BS Hoàng Xuân Đại, nguyên chuyên viên Bộ Y tế)

"Cây giao có nơi lại gọi là cây xương cá, cây nọc rắn, cây cày cua, cây cày tôm, cây xương khô, cây san hô xanh, thập nhị, cây quỳnh cành giao... tên khoa học là Euphorbia Tiricabira L. thuộc họ thầu dầu Euphorbiaceae. Cây mọc hoang nhiều nơi, ở thôn quê cây có thể dùng làm hàng rào. Công dụng chủ yếu là chữa chứng bệnh viêm xoang mũi.

Toàn cây giao có vị cay, hơi chua, tính mát, hơi có độc, có tác dụng thúc sữa, sát trùng, khử phong, tiêu viêm, giải độc. Chuẩn bị một cái ấm nước nhỏ (nhôm, sành đều được nhưng không dùng để nấu nước uống vì sợ độc). Lấy một miếng giấy khá lớn, một tờ giấy lịch treo tường lớn hoặc nói 2 - 3 tờ giấy A4 bằng băng keo thành 1 tờ lớn,

rồi quấn xéo lại thành một cái ống dài khoảng 5 tấc (50cm) chứ không được làm ngắn hơn vì sẽ quá nóng, dễ bị phỏng da còn nếu dài quá thì hơi không đủ mạnh để hít.

Ống phải quấn sao cho 1 đầu vừa hoặc lớn hơn miệng vòi ấm còn 1 đầu nhỏ hơn sao vừa vào mũi để hít. Nếu có ống tre thì tốt hơn, nhưng không được dùng nhựa, dễ nóng chảy! Mở nắp ấm, đổ vào cỡ một chén nước. Đếm cỡ 10 - 20 đốt cây xương cá (tùy theo số cây mình có được nhiều hay ít), cắt nhỏ các đốt cây (thành cỡ phân nửa của lòng tay) rồi thả vào ấm. Nên cắt cây ngay trên miệng ấm, để cho mù cây nhỏ vào ấm càng tốt. Phải luôn cẩn thận tránh mù văng vào mắt, nguy hiểm.

Đặt ấm lên bếp, vặn lửa thật lớn cho nước trong ấm sôi lên. Đến khi thấy hơi xông ra nhiều từ vòi ấm thì ta bớt lửa đến cực nhỏ, chỉ canh sao cho vừa đủ để hơi vẫn còn bốc ra nhẹ ở vòi ấm là đủ. Lấy ống giấy đã quấn, đưa đầu lớn của ống vào vòi ấm, còn đầu nhỏ cho vào mũi để hít hơi xông lên. Thời gian xông có thể chỉ là 15 - 20 phút, hay nếu có thời gian thì xông 30 - 50 phút. Nên để dành và hâm lại nước trong ấm để dùng, thường là 2 lần trong ngày (sáng và tối). Sau đó đổ bỏ, hôm sau làm lại liều thuốc mới. Khi hâm lại dùng lần 2 thì cho thêm một ít nước cùng với 1 vài đốt cây để bổ sung thêm thuốc.

Lưu ý: Nên bắt đầu xông ngay khi vừa bốc hơi, để tận dụng lúc chất mù còn đậm đặc sẽ đạt hiệu quả nhanh. Vì hơi xông ra rất nóng, nên ta có thể hít một lát, đến khi thấy nóng quá thì quay mặt ra thở bên ngoài, rồi lại quay vào xông tiếp. Nên linh động làm sao để xông một cách thoải mái là được. Bình thường, chỉ sau từ 2 - 3 hoặc 4 lần xông sẽ thấy thuyên giảm rõ. Không nên xông trị viêm xoang cho phụ nữ đang có thai."

Khi đọc xong phương pháp trị bệnh suyễn và viêm mũi trên đây, cả người trong nước lẫn hải ngoại vui mừng. Có người hỏi ở Mỹ thì tìm mua cây giao nơi nào, ai bán giá bao nhiêu cũng mua. Tôi ngứa mép nên trả lời rằng nhà tôi có cây giao đằng trước nhà, nếu ai muốn xin cành để trị bệnh thì đến tôi cho chứ không lấy tiền. Tôi cũng ghi địa chỉ và nói nếu đến thì khỏi gõ cửa bấm chuông gì hết, cứ tự nhiên vô vườn mà hái. Hai hôm sau, cây trụ lụi lụi, chỉ còn cái thân cây bằng cổ chân, cành nhỏ bị vặt sạch.

Cũng vì bị cắt trụ mà năm sau cành cây đâm ra tua tủa nhưng không thấy ai tới xin. Năm sau cây càng vươn lớn mà thiên hạ chẳng bén mảng đến nữa, hơi ngạc nhiên nên tôi bèn coi lại điện thoại rồi gọi hỏi thăm. Có người báo rằng chẳng si-nhê gì, có người báo tin buồn là người thân đã về chín tuổi lâu dzôi.

Có những bệnh như Alzheimer hay Parkinson mà những bệnh viện lớn tại Mỹ cũng chưa tìm ra được thuốc trị. Họ có nhiều Tiến sĩ, Giáo sư Y khoa và các nhà Khoa học đã và đang nghiên cứu được phần nào kết quả, nhưng chưa được Bộ Y Tế cho phép đem ra thị trường. Họ đề nghị với người bệnh được thử thuốc này, không tính chi phí, có BS và chuyên viên theo dõi bệnh tình hàng ngày để gia giảm lượng thuốc.

Thế nhưng hỏi 100 ông bà VN thì có đến 99 vị nói rằng tôi đâu phải là con thỏ, con cừu mà đem ra cho mấy ông thử nghiệm thuốc, bộ mấy người tưởng tôi ngu sao. Ấy vậy mà khi nghe thằng cha căng chú kiết nào đó, nói thử nọ thứ kia trị được bệnh thì cứ đưa ra câu "Có bệnh thì vái tứ phương" rồi u mê ám chướng đi tìm, đi mua về uống liền.

Nhất là khi nghe cô Ca sĩ nọ, ông MC kia quảng cáo thì tin còn hơn con chiên tin ông cha nhà thờ. Mà "thuốc" có rẻ đâu chứ? Cả trăm đô 1 lọ, trong khi tiền hưu, tiền già có tám chín trăm chi đó. Nên nhớ rằng những "lang băm" này chưa 1 ngày học thuốc, dù là thuốc Tàu hay thuốc Tây, họ cứ cho rằng đây là thuốc gia truyền hay của 1 bộ lạc nào đó trên dãy Trường Sơn.

Đã từ lâu tôi không tin thuốc sai gì hết, đến nỗi mấy ông BS chán tôi lắm, vì cho thuốc loại gì tôi uống vô cũng không biến chuyển gì hết. Họ bèn nói cơ thể tôi "miễn nhiễm" với tất cả các loại thuốc, nên sau này hễ có bệnh là phải chết, muốn cơ thể khoẻ mạnh chỉ còn có cách tập thể dục.

Có lẽ 30 năm nay tôi không uống thuốc cho đến gần đây, áp huyết lên đến 180 mà thấy vẫn cứ "phình phồng". Đưa con tôi nói nhà có 2 đứa làm trong ngành Y mà có ông bố cứng đầu. Tụi nó hù "Ba mà không uống thuốc cao máu, sẽ có ngày bị stroke đó". Tôi nghe cũng ngán cái vụ nằm ngay đơ cán cuốc, liệt giường liệt chiếu nên ráng uống ngày 1 viên Losartan để giữ áp huyết trên dưới 120.

Có người khuyên nếu không tập thể dục thì ông ráng chạy bộ ngày 1 tiếng cũng tốt lắm. Tôi nói mẹ tôi thọ 102 tuổi, còn mẹ vợ thì 96 mà cả đời chưa bao giờ thấy 2 bà tập thể dục. Quý vị có thấy con thỏ lúc nào cũng chạy nhảy mà sống có 2 năm; còn con rùa lúc nào cũng bò nhẩn nha, nó sống tới mấy trăm năm đó. Tôi là 1 người cứng đầu, ai nói gì cũng không tin, hướng hồ gì mấy cái bá láp bá xàm trên Net và FB. Ấy vậy mà đôi khi rảnh rỗi chẳng biết làm gì cũng thử rồi than rằng mình bị gạt.

Tôi làm nghề nhà cửa còn lạ gì mấy cái chất hoá học từ cleaser cho đến acid, thế mà bữa đó đọc thấy trên xe cảnh sát luôn có mấy chai coca, hễ có tai nạn hay vụ giết người, máu loang ra trên xi măng hay nhựa đường là họ dùng chai coca mà đổ trên đó làm tan hết vết máu.. Bởi thế, trong bồn cầu dù bị đóng ó vàng, có khi biến thành màu đen, cứ đổ vô đó 1 chai coca rồi sau 15 phút xả nước là trắng bong, sạch như mới. Các bạn cứ thử đi rồi biết kết quả.

Láo toét, làm tốn hơn 1 đô mua chai nước ngọt.

Chừng năm sáu năm nay tôi thường bị chuột rút vào ban đêm, hết bắp chân này tới chân kia, có khi dưới gan bàn chân bị nhói 1 phát rất đau y như ai lấy cây đinh hay cái dùi mà đâm vào vậy. Hỏi ông BS gia đình ổng cũng mù mờ, nói có lẽ là thiếu vitamin, nên ăn nhiều chuối vào. Gần nhà tôi có chợ Mễ bán chuối rẻ rẻ mà tánh tôi cũng hảo ngọt, nên mua về ăn thường xuyên mà chẳng thấy kết quả gì.

Có người lại nói đó là 1 điều mà cơ thể nó báo trước cho mình biết rằng có chỗ nào bị trục trặc rồi đó, nhưng mấy năm nay tôi cũng không thấy mình bị trục trặc gì cả. Ai đã từng bị vọp bẻ hay chuột rút thì biết nó đau khổ lắm. Bắp thịt chân mình tự nhiên cương lên cứng ngắt, đau không kêu lên nổi, có khi vừa dứt đau nó làm thêm cú đúp rồi đến mãi vài hôm sau bắp thịt chân còn đau nhức như bị ai đánh đập vậy.

Có nhiều người chỉ vẽ: Lấy tay bẻ ngón chân cái quặp lên quặp xuống thì sẽ hết; co chân lên kéo lên phía ngực; đứng dậy bước lui vài bước Tôi đã thử. Không có món nào có kết quả. Lúc đó đau lắm, cố gắng bước xuống giường làm theo lời mách mà có bót đau đầu.

Hôm anh Thành Cối tới chơi, tôi than cái vụ chuột rút, anh mới nói cứ chân nọ bị rút thì giờ tay bên kia lên khỏi đầu, cánh tay càng áp sát lỗ tai càng mau hết. Chính anh đã làm và kết quả ngay tức thời, chẳng cần uống thuốc gì hết. Tôi nghĩ bữa nào mình bị chuột rút thì sẽ thử, nhưng 2 tuần nay chân tay êm ru, chuột cống chuột nhắt gì cũng không thấy xuất hiện để mình thử.

...Rồi đêm qua nó tới.

Khoảng 3g sáng tôi giật mình tỉnh dậy, bắp thịt bắt đầu căng lên. Tôi vội giờ tay phía bên kia lên khỏi đầu, thấy cơn đau dịu đi nên co tay lại rồi giờ lên lần nữa áp sát lỗ tai. Hay thiệt, cơn đau biến đi liền như ma đuổi.

Thế là lần này tôi không bị gạt nữa.

Đời tôi có 2 lần không bị gạt, đó là lần cưới vợ và lần này đây.

Đời vẫn vui.

Nguyễn Việt Tân